

er det, fordi der er opført Nybygninger til et temmelig betydeligt Beløb. Ringkøbing Amt har saaledes givet 75,000 og Ribe 44,000 Kr. Disse skulle regnes med, og som Følge deraf faa disse Amter lidt mere af dette Beløb. Skulle vi nu regne det i Forhold til Udgifterne, vil f. Eks. Ringkøbing Amt faa noget over $\frac{1}{3}$ af, hvad der nu tilkommer det i Forhold til Kjøbenhavns Amt. Viborg Amt vilde ligeledes faa noget over $\frac{1}{3}$ af, hvad det i Sammenligning med Kjøbenhavn var berettiget til. Ringkøbing og Ribe Amter faa paa Grund af disse Nybygninger noget mere, noget over Halvdelen af, hvad de ere berettigede til at faa i Sammenligning til Kjøbenhavns Amt. — Jeg skal nu se hen til det andet Grundlag, som er langt solidere. Man kan jo indvende, at den samlede Udgift kan være meget forskellig; i Ringkøbing Amt er den saaledes særlig stor paa Grund af forskellige Omstændigheder, men dette andet Grundlag er dog solidere at bygge paa. Det er den virkelige Udskrivning. I de tre Aar, Regeringsforslaget omtaler, har Udskrivningen for Kjøbenhavns Amt været 386,000, for Hjørring 317,000, for Viborg 300,000, for Ringkøbing 287,000 og for Ribe Amt 253,000 Kr. For de fem Amters Vedkommende har Udskrivningen saaledes ikke været saa overordentlig forskellig mellem det laveste og det højeste. Men Fordelingen i Henhold til Regeringsforslaget vil falde saaledes, at Kjøbenhavns Amt vil faa omtrent $\frac{1}{3}$ af sine Udgifter til disse Formaal dækkede ved dette Tilskud, Hjørring Amt vil faa omtrent $\frac{1}{7}$, Viborg Amt vil neppe faa fuldt $\frac{1}{7}$, og Ringkøbing og Ribe Amt lidt over $\frac{1}{5}$, fordi de tilfældig have haft det Held, at de have udført adskillige Nybygninger i disse tre Aar. Tænker man nu over de Forhold, som jeg her har tilladt mig at fremstille gennem bestemte Tal, bestemte Kendsgerninger, haaber jeg dog, man kommer til det Resultat, at dette Fordelingsgrundlag maa betragtes som uigennemførligt.

Noget lignende gælder de 60 pCt. til Sognekommunerne. De skulle ifølge Lovforslagets § 4 fordeles i Forhold til Kommunernes Udgifter til Skolevæsen, Fattigvæsen og Alderdomsunderstøttelse. Dersom ærede Medlemmer ville se paa de statistiske Oplysninger, der her foreligger i Kommissionens Betænkning, ville de ogsaa der komme til ret ejendommelige Resultater. Jeg skal kun nævne den ene Side af Sagen, nemlig Udgifterne ved Skolevæsenet. Det er jo bekendt nok, at de Kommuner, som

have Raad til at ofre noget paa deres Skolevæsen, ofre i alt Fald mere end de fattige. Der er rige Kommuner med stor Skatteevne og forholdsvis lille Skattebyrde, som have et glimrende Skolevæsen, og der er meget fattige Kommuner, som gerne vilde ofre noget, men som kun kunne ofre lidt; de maa være saa sparsommelige som muligt. De rige Kommuner skulle nu have meget, men de fattige skulle intet have, det er igen den gamle Regel: Hvo meget haver, skal meget gives, og hvo lidet haver, skal, om det ikke just fratages dem, dog i alt Fald kun have ganske lidet. Jeg haaber, at man ved nærmere Eftertanke vil indse, at disse Fordelingsregler ere umulige, og saa meget mere uheldige, som man bringer dem i Forslag i Stedet for noget, som man i Forvejen har været enig om. Vi have prøvet de forskellige Regler, og vi have taget Hensyn til Udgifterne til Skolevæsenet, Fattigvæsenet, Alderdomsforsørgelsen og de andre kommunale Udgifter, vi kom til det Resultat, at det ikke kunde hjælpe, og vi vedtogte enstemmigt at blive ved det Grundlag, som har foreligget for os i de fire foregaaende Aar. Jeg vil derfor meget anbefale, at vi ikke give os til at spekulere paa noget nyt, som vi ingen Vegne kunne komme med.

Jeg skal ikke opholde mig ved noget, som jeg for Resten tidligere har gjort opmærksom paa, nemlig at § 3 fikserer Hartkornsskatterne efter et vist bestemt Grundlag, medens de i Loven om den personlige Kommuneskat fikseres efter et andet Grundlag. Jeg skal blot minde om det for at vise, at begge Grundlag ere umulige; man bør absolut blive staaende ved det samme i begge Lovforslag. Ogsaa i dette Lovforslag er der Tale om, at Udskrivningen til Amtskommunerne ud over den fikserede Hartkornsskat skal fordeles paa det ny Grundlag, som jeg omtalte i Gaar. Man vil ogsaa her have Arealet med. $\frac{1}{6}$ skal fordeles efter Arealet, saaledes at de allerfattigste Kommuner med de store Arealer i Forhold til Hartkornsskatten skulle pumpes for et stort Beløb, hvorimod de rige med frugtbar Jord og ringe Areal kun skulle svare lidt af denne Sjettedel. Jeg maa vel ogsaa have Lov til at sige, at saadanne Bestemmelser ogsaa ere umulige og uigennemførlige.

Jeg skal ikke opholde det høje Ting videre; men jeg har dog endnu Lyst til at besvare et Par Bemærkninger fra det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Han henviste til, hvad jeg havde sagt i Gaar om, at man i den Kommune,